

EURÓPAI BIZOTTSÁG

*Brüsszel, 22.3.2021
C(2021) 2006 final*

*Dr. HÖRCSIK Richárd
az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának
elnöke
Kossuth Lajos tér 1–3.
H – 1357 Budapest*

*másolatot kap: Dr. KÖVÉR László
az Országgyűlés elnöke
Kossuth Lajos tér 1–3.
H – 1357 Budapest*

Tisztelt Elnök Úr!

A Bizottság köszönetét fejezi ki az Országgyűlésnek az Európai Parlament és a Tanács új migrációs és menekültügyi paktum részét képező öt rendeletjavaslatával {COM(2020) 610-611-612-613-614 final}¹ kapcsolatban benyújtott véleményéért.

Az új migrációs és menekültügyi paktum a migrációval kapcsolatos átfogó európai megközelítés valamennyi elemére kiterjed. Jobb és gyorsabb eljárásokat határoz meg a menekültügyi és migrációs rendszer egészében, és egyensúlyt teremt a felelősség igazságos elosztásának és a szolidaritásnak az elve között. Ez elengedhetetlen mind a tagállamok közötti, mind az Európai Unió migrációkezelési kapacitásába vetett bizalom helyreállításához.

---

¹ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a menekültügy és a migráció kezeléséről, valamint a 2003/109/EK tanácsi irányelv és az (EU) XXX/XXX rendeletre [Menekültügyi és Migrációs Alap] irányuló javaslat módosításáról (COM(2020) 610 final); Módosított javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Unión belüli nemzetközi védelemre vonatkozó közös eljárások létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (COM(2020) 611 final); Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről és a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról (COM(2020) 612 final); Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a migrációs és menekültügyi válsághelyzetek és vis maior helyzetek kezeléséről (COM(2020) 613 final); Módosított javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) XXX/XXX rendelet [a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendelet] és az (EU) XXX/XXX rendelet [az áttelepítési rendelet] hatékony alkalmazása érdekében a biometrikus adatok összehasonlítását, valamint a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek azonosítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/818 rendelet módosításáról (COM(2020) 614 final).

A Bizottság komolyan veszi az Országgyűlés által megfogalmazott aggályokat. A Bizottság említett észrevételekre adott válaszait a csatolt melléklet tartalmazza.

A Bizottság reményét fejezi ki, hogy a mellékletben kifejtettek választ adnak az Országgyűlés indokolt véleményében felvetett aggályokra, és várakozással tekint a további politikai párbeszéd elé.

Tisztelettel:

Maroš Šefčovič
alelnök

Ylva Johansson
a Bizottság tagja

Melléklet

A Bizottság alaposan mérlegelte az Országgyűlés indokolt véleményében felvetett aggályokat és az alábbi magyarázatokkal szolgál.

1. Az Országgyűlésnek a COM(2020) 610 final javaslat tekintetében a szubszidiaritás elvének alkalmazásával kapcsolatos álláspontjáról.

A Bizottság tudomásul veszi az Országgyűlésnek a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendeletjavaslat tekintetében a javaslat jogalapjával, valamint a szükségesség, az arányosság és a szubszidiaritás abban körvonalazott elvével kapcsolatos álláspontját.

A Bizottság úgy véli, hogy a jogalap megfelelő, és emlékeztet arra, hogy a rendeletjavaslat általánosságban az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésének e) pontjára és 79. cikke (2) bekezdésének a), b) és c) pontjára hivatkozik.

Az elosztási kulcs a dublini rendeletről szóló 2016. évi bizottsági javaslattal² kapcsolatos kiterjedt viták tárgyát képezte a Tanácsban. Az elosztási kulcs a bruttó hazai terméken és a lakosságszámon alapul, amelyek a nyomás alatt álló tagállamok, illetve bizonyos körülmények között a kutatási-mentési műveleteket követő partra szállítások által érintett tagállamok javára nyújtandó kötelező szolidaritási hozzájárulásokból való tagállami méltányos részesedések meghatározásához használt reprezentatív tényezők.

A Bizottság úgy véli, hogy a javaslat tárgyát képező kötelező szolidaritási mechanizmus megfelel a szükségesség és az arányosság feltételeinek. A tagállamok hozzájárulásainak célja a kedvezményezett tagállamok támogatása, ami a Bizottság által meghatározott szükségleteikhez igazodik. A javaslat emellett nagyfokú rugalmasságot biztosít a tagállamok számára a hozzájárulási intézkedéseik kiválasztásában. A kutatási-mentési műveleteket követő partra szállításhoz kapcsolódó szolidaritási intézkedések esetében a tagállamok választhatnak az áthelyezési és a kapacitásépítő intézkedések közül. Migrációs nyomás esetében a tagállamok az áthelyezés és/vagy a visszaküldési szponzorálás, valamint kapacitásépítő intézkedések közül választhatnak. A szolidaritási intézkedésekre vonatkozó szükségesség és hatékonyság elvének tiszteletben tartását korrekciós mechanizmus biztosítja, amely akkor alkalmazandó, ha az áthelyezésre (és nyomásnak kitett tagállamok esetében a visszaküldési szponzorálásra) vonatkozó hozzájárulásokra meghatározott küszöb nem teljesül. A korrekciós mechanizmust ezért csak meghatározott helyzetekben kell alkalmazni. Ezenkívül a tagállamok a korrekciós mechanizmus alkalmazásánál is mindig kiválaszthatják hozzájárulási intézkedéseiket (áthelyezés vagy visszaküldési szponzorálás).

Ez arányossá teszi a rendszert, hozzáigazítja azt mind a támogatott, mind a támogató tagállamok szükségleteihez, továbbá maximális rugalmasságot biztosít annak szavatolása

---

² Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (átdolgozás) (COM(2016) 270 final).

mellett, hogy a tagállamok hozzájárulnak azokhoz a szükségletekhez, amelyeket a Bizottság az érintett tagállam(ok)ban kialakult helyzet kezelése érdekében azonosított. A visszaküldési szponzorálást illetően a javaslat szerint migrációs nyomás esetében nyolc hónap, válsághelyzet esetében pedig négy hónap elteltével – ha a visszaküldés a nyújtott támogatás ellenére nem valósult meg – a visszatérésre kötelezett személyt átszállítják a szponzoráló tagállamba, amelynek végre kell hajtania a visszaküldést. Ez – a tagállamok közötti együttműködés és partnerség szellemében – biztosítani fogja az irreguláris migránsok mielőbbi sikeres visszaküldését az Unióból. E folyamat indokai és kulcselemei ezért nem hasonlíthatók össze az áthelyezésnek a 45. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott indokaival és kulcselemeivel.

A Bizottság hangsúlyozza, hogy annak elkerülése érdekében, hogy valamely tagállam aránytalanul nagy migrációs nyomásnak legyen kitéve, a tagállamok önállóan nem állapíthatnak meg az egymás közötti szolidaritásra vonatkozó közös szabályokat. A tagállamok által önkéntesen végrehajtott eseti kétoldalú szolidaritási megoldások nem elégségesek azon kihívások kezeléséhez, amelyekkel az Unió mint egész néz szembe a migrációt illetően. Ez tartós intézkedéseket kíván, és ezért uniós fellépésre van szükség. Másként fogalmazva: a tagállamok egyedül nem képesek kielégítően megvalósítani ezeket a célkitűzéseket, amelyek a rendelet léptéke és hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók. Az Unió ezért az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az arányosság elvével összhangban a rendelet nem lépi túl az említett célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket. A rendelet meghatározza a közös kereten alapuló átfogó megközelítés alapelveit, amelyet a végrehajtás biztosításához szükséges nyomkövetési és irányítási struktúra támaszt alá.

2. Az Országgyűlésnek a COM(2020) 611 final javaslat tekintetében a szubszidiaritás elvének alkalmazásával kapcsolatos álláspontjáról.

A Bizottság tudomásul veszi az Országgyűlésnek a menekültügyi eljárásról szóló rendeletre irányuló módosított javaslattal kapcsolatos álláspontját. A COM(2020) 611 final dokumentumban foglalt javaslat módosítja az Unión belüli nemzetközi védelemre vonatkozó közös eljárások létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló rendeletre irányuló, a Bizottság által 2016-ban előterjesztett javaslatot (COM(2016) 467 final).

A 2016-ban előterjesztett javaslat célkitűzése a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárás létrehozása volt, amelyet valamennyi tagállam alkalmazna saját nemzeti rendszerében, biztosítva, hogy az eljárás megfelelő idő alatt és eredményesen legyen lefolytatva. A cél az volt, hogy a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelem iránti kérelmeit azonos szabályok által vezérelt nemzeti eljárások keretében bírálják el, függetlenül attól, hogy a kérelmet melyik tagállamban nyújtották be. Ez biztosítaná az egyes kérelmezőknek a nemzetközi védelem iránti kérelmük egyenlő elbírálását, az egyértelműséget és a jogbiztonságot.

A 2016. évi javaslat célkitűzéseire építve a menekültügyi eljárásról szóló rendeletre irányuló módosított javaslat és az előszűrés bevezetéséről szóló rendeletjavaslat zökkenőmentes kapcsolatot hoz létre a migrációs folyamat valamennyi szakasza között, az érkezéstől a menedéjog iránti kérelmek feldolgozásáig és adott esetben a visszaküldésig. A zökkenőmentes eljáráshoz összehangoltabb szabályokra van szükség, különösen az új, belépést megelőző szakaszban, amely magában foglalja az előszűrést és kapcsolódik a határon folytatott menekültügyi és kiutasítási eljárásokhoz.

Emellett folytatni kell a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó nemzeti eljárások harmonizálását is, különösen a menedéjogi és kiutasítási határozatok meghozatala terén. Az elutasító menedéjogi határozatokra és a kiutasítási határozatokra ugyanolyan hatékony jogorvoslatot kell garantálni. Jóllehet a kiutasítási határozat hatályát addig fel kell függeszteni, amíg a kérelmezőt megilleti a maradáshoz való jog vagy a fellebbezés céljából a maradáshoz való jog, a kérelmezőket azonban nem illeti meg a tagállam területén maradáshoz való jog a fellebbezés második vagy további szakaszában, hacsak valamely bíróság ezt lehetővé teszi számunkra. Ez megakadályozná a rendszerrel való visszaélést, mivel a kérelmezők az EU területéről való kitoloncolásuk megakadályozása céljából nem késleltethetnék az eljárásokat. Emellett a határon folytatott eljárás keretében hozott határozatokkal szemben csak egy fellebbezési szint biztosítható.

Mivel a tagállamok nincsenek abban a helyzetben, hogy egyénileg olyan közös eljárást hozzanak létre a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozóan, amely biztosítaná a kérelmezők jogait, ugyanakkor visszaszorítaná a menedéjog iránti kérelmek több tagállamban való benyújtását, a szabálytalan továbbutazást és a visszaélésszerű kérelmeket, uniós fellépésre van szükség. A fent ismertetett célkitűzéseket a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, ezért az említett célkitűzések e rendelet léptéke és hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók. Az Unió ezért az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat.

Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az említett célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket. A javaslat valamennyi eleme arra korlátozódik, ami szükséges a közös eljárás felállításához és megvalósításához, az egyszerűsítéséhez és az egyszerűsítéséhez, az egyenlő bánásmód biztosításához a kérelmező jogai és garanciái terén, valamint a nemzeti eljárások közötti eltérések elkerüléséhez, amelyek a jogellenes mozgások nem kívánatos következményével járnak. E változtatások célja, hogy megfelelő egyensúly jöjjön létre a kérelmezők hatékony jogorvoslathoz való joga és annak szükségessége között, hogy biztosítható legyen, hogy a kérelmezők, a harmadik országbeli állampolgárok vagy a hontalan személyek ne élhessenek vissza a tagállamok menekültügyi rendszereivel kizárólag azzal a céllal, hogy megakadályozzák a kitoloncolásukat az Unióból.

Ami a jogalapot illeti, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 78. cikke (2) bekezdésének d) pontja és 79. cikke (2) bekezdésének c) pontja rendelkezik az egységes menekült-, vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállás megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokhoz, valamint az illegális bevándorláshoz és jogellenes

tartózkodáshoz kapcsolódó intézkedések – beleértve a jogellenesen tartózkodó személyek kitoloncolását és repatriálását is – megállapításáról. A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó eljárás magában foglalja a fellebbezési szakaszt (hatékony jogorvoslat).

Végezetül, a határon folytatott eljárást illetően a Bizottság megjegyzi, hogy a menekültügyi eljárásról szóló hatályos irányelv értelmében annak alkalmazása számos egyértelműen meghatározott esetre korlátozódik, és nem tekinthető általános menekültügyi eljárásnak egy tagállamban. Ugyanez vonatkozik a menekültügyi eljárásról szóló rendelet módosítására irányuló javaslatra is, amennyiben a határon folytatott eljárást csak bizonyos jól meghatározott esetekben alkalmazzák.

3. Az Országgyűlésnek a COM(2020) 612 final javaslat (előszűrésről szóló javaslat) tekintetében a szubszidiaritás elvének alkalmazásával kapcsolatos álláspontjáról.

Az uniós jognak és az Alapjogi Chartának való megfelelés érdekében minden tagállamnak független nyomonkövetési mechanizmust kell létrehoznia, és megfelelő biztosítékokat kell bevezetnie annak függetlenségére vonatkozóan. A javasolt nyomonkövetési mechanizmus nem panaszkezelési mechanizmus, hanem beépített ellenőrzési mechanizmus, amely a nemzeti hatóságokat segíti, hogy feladataikat az alapvető jogok teljes tiszteletben tartásával lássák el, a tagállamoknak pedig lehetővé teszi az esetleges hiányosságok gyors azonosítását és kezelését. A szubszidiaritás és az arányosság elvével összhangban a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a nyomon követést már meglévő független nyomonkövetési szervekre bízzák, amennyiben azok a nemzeti jogszabályok szerint el tudják látni a 7. cikkben említett feladatokat. Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége általános iránymutatást ad ki a tagállamok számára e mechanizmus létrehozásáról és független működéséről. A tagállamok továbbá felkérhetik az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét, hogy támogassa őket nemzeti nyomonkövetési mechanizmusaik kidolgozásában, beleértve e mechanizmusok függetlenségének biztosítékait, valamint a nyomonkövetési módszertant és a megfelelő képzési rendszereket is. A tagállamok emellett megfelelő nemzeti, nemzetközi és nem kormányzati szervezeteket és testületeket is felkérhetnek, hogy vegyenek részt a nyomon követésben.

A javaslat (6. cikke és (20) preambulumbekzdése) előírja egyfelől, hogy a tagállamoknak a földrajzi helyzetet és a meglévő infrastruktúrát figyelembe véve megfelelő helyszíneket kell meghatározniuk a külső határon vagy annak közelében végzett előszűréshez, és másfelől azt, hogy a harmadik országbeli állampolgárokat előszűrésnek kell alávetni. Az 5. cikk (előszűrés a tagállamok területén) szerinti esetekben az előszűrés helyszínének a tagállam területén kell lennie. Az előszűrés során minden érintett számára biztosítani kell az Európai Unió Alapjogi Chartájának megfelelő életkörülményeket, és különös figyelmet kell fordítani a kiszolgáltatott helyzetben lévőkre. A javaslat azonban nem tartalmaz konkrét szabályokat az előszűréshez használható létesítmények típusára vonatkozóan. Erről a tagállamok döntenek, továbbá uniós alapokból pénzügyi támogatást kérhetnek a szükséges infrastruktúra átalakításához vagy fejlesztéséhez.

A javaslat értelmében a tagállamoknak a nemzeti jog szerinti intézkedéseket kell alkalmazniuk annak megakadályozására, hogy a határon vagy annak közelében előszűrésnek alávetett személyek az előszűrés során belépjenek a területükre. Egyedi esetekben ez magában foglalhatja az őrizetet is, az őrizetre vonatkozó nemzeti jogszabályokra figyelemmel. A jogellenes beutazás megakadályozása érdekében szabadságelvonást előíró nemzeti jogi rendelkezések már számos tagállamban léteznek (különösen azon személyek tekintetében, akiknek megtagadták a tranzitónákba való belépését és akiket nem lehet azonnal visszaküldeni). Az ilyen nemzeti jogi intézkedések az Emberi Jogok Európai Chartája 5. cikke (1) bekezdése f) pontjának első tagmondata alá tartoznak, és eltérnek az őrizet menekültügyi eljárás vagy kiutasítási eljárás keretében történő elrendelésére vonatkozó szabályoktól.

4. Az Országgyűlésnek a COM(2020) 613 final javaslat tekintetében a szubszidiaritás elvének alkalmazásával kapcsolatos álláspontjáról (válsághelyzetekről szóló javaslat).

A Bizottság tudomásul veszi az Országgyűlésnek az e javaslat tekintetében a javaslat jogalapjával és a szubszidiaritás elvével kapcsolatos álláspontját.

A Bizottság fenntartja, hogy a válsághelyzetekről szóló javaslat megfelelő jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 78. cikke második bekezdésének c), d) és e) pontja, valamint 79. cikke második bekezdésének c) pontja, mivel a javaslat számos rendelkezést tartalmaz a menekültügyi eljárásról szóló rendeletre és a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendeletre irányuló javaslatokkal kapcsolatban. Rendelkezéseket tartalmaz továbbá a válsághelyzetben azonnali védelmet biztosító jogállás megadásáról is. Az Országgyűlés szerint a válsághelyzetekről szóló rendeletjavaslat ellentétes a szükségesség és az arányosság elvével, mivel „a javasolt intézkedések formája az Európai Bizottságot olyan többletjogosítványokkal ruházza fel, amelyek Szerződésekkel való összhangja vitatható.” Fontos megjegyezni, hogy a rendeletjavaslat bizonyos eltéréseket határoz meg a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendeletjavaslattól és a menekültügyi eljárásról szóló rendeletjavaslattól. Az eszköz olyan szabályok bevezetését célozza, amelyek lehetővé teszik a tagállamok és az Unió számára a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területére történő tömeges beáramlása által okozott különleges válsághelyzetek kezelését vagy a vis maior helyzetek kezelését. Eljárási szempontból a válsághelyzetekről szóló rendeletjavaslat csak az Unióban alkalmazandó menekültügyi és kiutasítási eljárásoktól való eltéréseket határoz meg. Ezek a rendelkezések közvetlenül alkalmazandók lennének, és biztosítanák az egységesség és hatékonyság azon szintjét, amely az uniós menekültügyi eljárási szabályok válsághelyzetben és vis maior helyzetben való alkalmazásához szükséges.

A Bizottság megfelelő helyzetben van annak megállapításához, hogy egy tagállam válsághelyzettel szembesül-e, hogy e helyzet mértéke és jellege működésképtelenné teszi-e a tagállam menekültügyi, befogadási vagy visszaküldési rendszerét, továbbá annak

megállapításához, hogy ez a helyzet súlyos következményekkel járhat-e a közös európai menekültügyi rendszer vagy az uniós szintű közös menekültügyi és migrációkezelési keret működésére nézve, a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendeletjavaslatban foglaltak szerint. A menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendeletjavaslattal összhangban a Bizottság értékelni fogja a tagállam által benyújtott, a kötelező szolidaritásra vonatkozó különös szabályok alkalmazását kérő, indokolással ellátott kérelmet, és megállapítja, hogy válsághelyzet esete áll-e fenn. Hasonlóképpen, a Bizottság értékelni fogja a tagállam által benyújtott, a menekültügyi eljárásról szóló rendeletjavaslattól való eltérések alkalmazását kérő, indokolással ellátott kérelmet. A Bizottság értékelésének megalapozott információkon kell alapulnia, amelyeket elsősorban a migrációval kapcsolatos felkészültségi és válságkezelési uniós mechanizmus (migrációs felkészültségi és válságkezelési terv) szerint, az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO) által a 439/2010/EU rendelet szerint, az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség által az (EU) 2019/1896 rendelet szerint, valamint a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendeletjavaslatban említett migrációkezelési jelentés keretében gyűjtöttek.

Azon megállapítást illetően, hogy a válsághelyzetekről szóló javaslatban a határon lefolytatott eljárás nem törekszik a nemzetközi védelemre nem jogosult személyek beutazásának megakadályozására, hanem arra, hogy a határon minél előbb érdemben is elbírálásra kerüljön a kérelmek többsége, a Bizottság rámutat arra, hogy a javaslat valójában kiterjeszti a határon folytatott eljárás alkalmazásának lehetőségét a személyek szélesebb kategóriájára. Ennek megfelelően a tagállamok továbbra is a határon folytatott eljárást alkalmazzák a menekültügyi eljárásról szóló rendeletjavaslatban előírt valamennyi esetben (beleértve a nemzetbiztonságot vagy a közrendet fenyegető veszélyeket és a legfeljebb 20%-os uniós átlagos elismerési aránnyal rendelkező országokból érkező kérelmezőket is), de úgy is dönthetnek, hogy a határon folytatott eljárásban hoznak határozatot az olyan harmadik országbeli állampolgárok kérelmeinek érdemeiről is, akik legfeljebb 75%-os uniós szintű elismerési aránnyal rendelkező országokból érkeznek. Emellett válsághelyzetben a menekültügyi rendszert érintő esetleges nyomásra való tekintettel a javaslat a tagállamoknak lehetővé teszi, hogy a menekültügyi eljárásról szóló rendeletjavaslatban meghatározottaknál hosszabb ideig ne engedélyezzék a határon folytatott eljárás hatálya alá tartozó kérelmezőknek a területükre való belépést. Azt is meg kell jegyezni, hogy továbbra is alkalmazandó lenne a harmadik országbeli állampolgárok az előszűrésről szóló rendeletjavaslatban meghatározott szabályoknak megfelelő előszűrése, az ötnapos határidő további öt nappal történő meghosszabbításának lehetősége mellett.

5. Az Országgyűlésnek a COM(2020) 614 final javaslat tekintetében a szubszidiaritás elvének alkalmazásával kapcsolatos álláspontjáról (EURODAC).

A Bizottság tudomásul veszi az Országgyűlésnek a módosított Eurodac-javaslat tekintetében a javaslat jogalapjával kapcsolatos álláspontját. A jogalap a rendelet céljait tükrözi, amelyeket a társjogalkotók 2018-ban kibővítettek és ideiglenesen elfogadtak.

Ami a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartását illeti, az Eurodac-rendszer a létrehozása óta a gyakorlatban bizonyította, hogy a rendeletben meghatározott

célkitűzések az Unió szintjén jobban megvalósíthatók. Az Eurodac nélkülözhetetlen technikai támogatást nyújtott az uniós szintű reagáláshoz a nemzetközi védelmet kérelmezők transznacionális mozgásával kapcsolatos kérdésekben. A rendelet célkitűzéseinek kiterjesztése – nevezetesen az Unióba irányuló irreguláris bevándorlás ellenőrzésére – megerősíti egy olyan uniós szintű adatbázis szükségességét, amely képes biztosítani a tagállamoknak a szükséges információkat.

A kutatási-mentési műveleteket követően partra szállított személyek új kategóriájának létrehozását illetően a megkülönböztetés mégis releváns abban a tekintetben, hogy a partra szállítás helye szerinti tagállamok ezekre a személyekre nem alkalmazhatják ugyanazokat az eszközöket, mint a szárazföldi vagy légi úton történő szabálytalan határátlépések esetében. Ezek a tagállamok humanitárius kötelezettséget teljesítenek és specifikus kihívásokkal néznek szembe. Továbbá, egy ilyen kategória létrehozása az Eurodac-rendszerben a jelenség nagyságrendjéről is pontosabb képet fog adni.

Végezetül az Országgyűlés megállapítja, hogy a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendelet alkalmazásában történő adatgyűjtés ellentétes a szükségesség és az arányosság elvével, mert a rendelet megváltoztatná az uniós menekültügyi rendszer alapjait. A 2016. évi javaslatot módosító Eurodac-javaslat a társjogalkotók ideiglenes megállapodására épül, kiegészíti ezeket a változtatásokat, továbbá arra irányul, hogy az Eurodacot olyan közös európai adatbázissá alakítsa át, amely elősegíti a menekültügyre, az áttelepítésre és az irreguláris migrációra vonatkozó uniós szakpolitikákat. Helyénvaló tehát, hogy elősegítse az új menekültügyi és migrációkezelési rendeletre irányuló javaslatban előírt számos különféle intézkedés és szabály alkalmazását (pl. áthelyezés, felelősség átszállása).